

væsentlig indvirkning på miljøet. Hvis dette er tilfældet, bliver anlægget/ projektet VVM-pligtigt.

Samlebekendtgørelsens bilag 1 angiver de projekter, som altid skal VVM-vurderes. Obligatorisk VVM omfatter anlæg til husdyrproduktion for mere end 250 dyreenheder, dog

- a) 270 dyreenheder, hvis mindst 90 pct. af dyreenhederne stammer fra søer med tilhørende smågrise indtil 30 kg eller 900 stipladser til søer,
- b) 250 dyreenheder i slagtesvin (over 30 kg) eller 3.000 stipladser,
- c) 250 dyreenheder i æglæggende høns eller 60.000 stipladser, og
- d) 210 dyreenheder i slagtekyllinger eller 85.000 stipladser.

Det vil sige, at etablering af husdyrproduktioner over disse størrelsesgrænser eller udvidelser af husdyrproduktioner, som ved udvidelsen kommer op over størrelsesgrænserne, altid er VVM-pligtige.

Etablering af husdyrproduktion, som er mindre end størrelsesgrænserne samt udvidelser eller ændringer af anlæg, skal screenes for VVM-pligt.

Myndighedens svar på spørgsmålet om, hvorvidt projektet er VVM-pligtigt eller ej ('screeningsafgørelsen'), skal offentliggøres og kan påklages til Naturklagenævnet.

Antallet af screeningssager på husdyrområdet har været stigende i de seneste år. VVM-myndighederne vurderer, at der i 2005 er gennemført ca. 2.500 husdyrscreeningssager.

Til sammenligning gennemføres der årligt i størrelsesordenen 125 egentlige VVM-sager på husdyrområdet. Langt de fleste af disse er obligatorisk VVM-pligtige.

Habitatdirektivets krav om miljøkonsekvensvurdering af projekter, der vil kunne påvirke et internationalt naturbeskyttelsesområde væsentligt, er udmøntet i bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder. En VVM-vurdering, der opfylder kravene i samlebekendtgørelsen, vil i praksis også opfylde habitatdirektivets krav om miljøkonsekvensvurdering, forudsat der foretages en konkret vurdering i relation til bevaringsmålsætningen for det berørte område.

Proceduren ved VVM-pligt

Proceduren for VVM-pligtige projekter har til formål at tilvejebringe en miljøreddegørelse (VVM-reddegørelsen) samt et forslag til regionplantillæg for projektet, som regionplanmyndigheden kan behandle.

Som det første trin i proceduren for VVM-pligtige projekter indkalder myndigheden ideer og forslag til

relevante emner og miljøkonsekvenser, som VVM-vurderingen bør omfatte.

Efter denne offentlighedsfase udarbejdes VVM-reddegørelsen, der som minimum skal indeholde oplysningerne i samlebekendtgørelsens bilag 4. Det vil blandt andet sige en beskrivelse af projektet, en beskrivelse af projektets virkninger på omgivelserne (bredt forstået som mennesker, flora, fauna, jord, vand, luft, transport, landskab, arkæologisk kulturarv m.v.), en beskrivelse af de kort- og langsigtede miljøpåvirkninger m.v. Reddegørelsen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé.

Reddegørelsen sendes i høring sammen med et forslag til regionplanretningslinjer for projektet. Efter høringen behandles de indkomne indsigelser, og VVM-reddegørelsen færdiggøres. Projektet kan ikke gennemføres, før regionplanmyndigheden har taget positivt stilling til forslaget.

Størstedelen af de VVM-pligtige husdyrprojekter er ligeledes underlagt krav om miljøgodkendelse i medfør af miljøbeskyttelsesloven. I miljøgodkendelsen stilles vilkår, der skal efterleves af landmanden. For de ganske få VVM-vurderede projekter, der ikke er omfattet af kravet om miljøgodkendelse, meddeles en særlig VVM-tilladelse i medfør af planlovens § 6 c, stk. 3. Formålet med den særlige VVM-tilladelse er at sikre et grundlag for at kunne stille vilkår overfor borgeren eller virksomheden, hvis projekt er blevet VVM-vurderet. Hverken miljøgodkendelse eller VVM-tilladelse kan meddeles før regionplanretningslinjerne er endeligt vedtaget.

3. Miljømessige udfordringer

Habitatdirektivet forpligter medlemslandene til at sikre eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter og naturtyper, som omfattes af direktivet. Således at den naturtilstand, der var ved direktivets ikrafttræden i 1994 skal sikres på lang sigt. Forpligtelsen til at undgå forringelser gælder allerede nu. I forbindelse med gennemførelse af habitatreglerne i miljømålsloven (Natura 2000-planlægningen) og i naturbeskyttelsesloven (pligten til at efterleve direktivet) har det været forudsat, at kvælstofbelastningen i al væsentlighed ville blive håndteret gennem vandmiljøplanerne og arbejdet vedrørende godkendelse af husdyrbrug.

Den nuværende baggrundsbelastning med kvælstof fra atmosfæren er ca. 16 kg N/ha i Danmark, hvoraf 6,5 kg, som udgør næsten hele det indenlandske bidrag, kommer fra dansk landbrug. Baggrundsbelastningen er problematisk, da en stor del af de kvælstofølsomme naturområder har tålegrenser i intervallet 10-15 kg N/ha, og visse naturtyper som f.eks. højmo-